

TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta)

2004. gada 9. septembrī

lietā C-292/02 (lūgums saņemt prejudiciālu nolēmumu, ko iesniedza Finanzgericht Düsseldorf) Meiland Azewijn BV pret Hauptzollamt Duisburg ⁽¹⁾

(Akcīzes nodoklis — Lauksaimniecībā lietotie naftas produkti — Direktīva 92/81/EEK — 8.bis pants — Marķēšana dalībvalstī, kurā naftas produkti ir nodoti patēriņam — Marķēšanas aizliegums dalībvalstī, kurā naftas produkti tiek lietoti — Direktīva 95/60/EK)

(2004/C 262/06)

(tiesvedības valoda - vācu)

(pagaidu tulkojums - galīgais tulkojums tiks publicēts "Tiesas Judikatūras Krājumā")

Lietā C-292/02 par lūgumu, ko Tiesai atbilstoši EKL 234. pantam iesniedza Finanzgericht Düsseldorf (Vācija) ar 2002. gada 6. augusta lēmumu, kas saņemts 2002. gada 13. augustā, nolūkā saņemt prāvā, kuru iztiesā šī tiesa, starp Meiland Azewijn BV pret Hauptzollamt Duisburg prejudiciālu nolēmumu, Tiesa (pirmā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Jann, tiesnesis S. von Bahr (referents) un tiesnese R. Silva de Lapuerta, ģenerāladvokāts F. G. Jacobs, sekretārs M. Mugica Arzamendi, galvenā administratore, 2004. gada 9. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) 8.bis panta 1. punkts Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvā 92/81/EEK par akcīzes nodokļu struktūru saskaņošanu attiecībā uz naftas produktiem, ko groza Padomes 1994. gada 22. decembra Direktīva 94/74/EK, ir jāsaprot tādējādi, ka tas aizliedz dalībvalstīm piemērot akcīzi naftas produktam, vienai, vai tas ir marķēts vai nav, kas atrodas komerciāla mehāniska transportlīdzekļa, kā, piemēram, lauksaimniecības vajadzībām izmantojamā transportlīdzekļa, standarta degvielas tvertnē un ko izmanto kā degvielu ne tikai nolūkā iekustināt šo transportlīdzekli, bet arī to lietot citiem mērķiem, kā, piemēram, lauksaimniecības darbiem, kad šis naftas produkts bija likumīgi nodots patēriņam citā dalībvalstī;

2) indivīdi valsts tiesā ar atsaukties uz grozītās Direktīvas 92/81 8.bis panta 1. punktā ierakstīto aizliegumu nolūkā iestāties pret valsts tiesisko regulējumu, kas ir pretrunā šim aizliegumam.

(¹) OV C 261, 26.10.2002.

TIESAS SPRIEDUMS

(virspalāta)

2004. gada 7. septembrī

lietā C-319/02 (lūgums saņemt prejudiciālu nolēmumu, ko iesniedza Korkein hallinto-oikeus) Petri Manninen ⁽¹⁾

(Ienākumu nodoklis — Nodokļu kredīts par Somijas sabiedrību izmaksātām dividendēm — EKL 56. un 58. pants — Nodokļu režīma konsekvence)

(2004/C 262/07)

(tiesvedības valoda - somu)

(pagaidu tulkojums - galīgais tulkojums tiks publicēts "Tiesas Judikatūras Krājumā")

Lietā C-319/02 par lūgumu, ko Tiesai atbilstoši EKL 234. pantam iesniedza Korkein hallinto-oikeus, Somija, nolūkā saņemt prāvā, kuru šai tiesā uzsācis Petri Manninen, prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, Tiesa (virspalāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris, palātu priekšsēdētāji P. Jann, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann, J.-P. Puissochet un J. N. Cunha Rodrigues, tiesnesis R. Schintgen, tiesneses F. Macken un N. Colneric, tiesneši S. von Bahr un K. Lenaerts (referents), ģenerāladvokāte J. Kokott, sekretāre L. Hewlett, galvenā administratore, 2004. gada 7. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

EKL 56. un 58. pants iestājas pret tādu regulējumu, kādu apskata pamata lietā un saskaņā ar kuru personai, kas ir kādas dalībvalsts iekšzemes nodokļu maksātāja, ir liegta tiesības saņemt nodokļu kredītu attiecībā uz dividendēm, ko tai izmaksājušas akciju sabiedrības, ja tās nav iedibinātas šajā valstī.

(¹) OV C 274, 09.11.2002.